

[Hans Nielsen.]

for det er de samme Ord; der er ikke sket nogen Forandring i § 12, og det efter en Bemærkning i Folketingsbetænkningen, i hvilken Mindretallet siger, at efter at der er givet dette Løfte i § 12 om Dæknings-spørgsmaalets Behandling i den kommende Samling, vil det ikke modsætte sig Lovforslaget.

Saa spurgte det ærede Medlem, hvad jeg og hvad Handelsministeren har ment, da vi stemte for Lovforslaget. Jeg maa derfor med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle faa Linier af den nuværende højtærede Statsministers Udtalelser under Polemikken om Salget af disse Aktier. Den nuværende højtærede Statsminister siger:

„For hvad kan der ske, hvis der virkelig kom en Regering, som undlod at gøre det? Jo, saa skete der det, at Staten indkasserede det Udbytte, som det ærede Medlem partout vil have over i Lommerne paa nogle private Kapitalister. Jeg kan virkelig ikke faa mig selv til at nære Bekymring over, at Staten skulde komme til at indkassere nogle af de Millioner — 176 Mill. Kr. bliver det vel i alt Fald —, som Staten har ofret paa dette Alter.“

Det mente vi dengang, og det mener vi den Dag i Dag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Den højtærede Handelsminister finder aabenbart stadig ikke Anledning til at svare paa Spørgsmaal, som stilles. Jeg har stillet det Spørgsmaal, hvad der skal forstås ved „et sikkert Pengevæsen“. Saadan som det staar, er det jo ganske ligegyldigt, om det staar der eller ikke. Det siger intet som helst. Vi maa have en Forklaring paa, hvad der er Meningen med „et sikkert Pengevæsen“.

Dernæst vil jeg sige til den højtærede Handelsminister, at naar Forholdet er det, at Nationalbankens Aktionærer har valgt et Repræsentantskab og disse Repræsentanter har Indflydelse paa det nye Repræsentantskab, saa kan den højtærede Handelsminister ikke komme her og sige, at Privatkapitalen ingen Indflydelse har. Det er rigtigt, at Privatkapitalen ikke faar Andel i Overskuddet ud over det, der tilsikres som fast Andel i Overskuddet, men de kan jo ogsaa have andre Interesser, som de kan faa varetaget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ved i Virkeligheden ikke, at han kunde have gjort det meget bedre, end han gør det, for efter at Loven var vedtaget i April 1928 og den nye Rigsdags-samling 1928—29 begyndte, var der netop en Strid om den daværende Finansminister Neergaards Fortolkning af Lovens § 12, nemlig om der skulde en særlig Lov til, eller han havde Lov til at sige, at naar Finansloven var saadan og saadan, havde han dermed opfyldt Paragraffen. Det ærede Medlem kunde altsaa have gjort det meget bedre, kan jeg sige til det ærede Medlem. Men hele Grundlaget, han talte paa, er ganske forkert. Der staar jo ikke, at det skal være f. Eks. en særlig Skat eller noget som helst, som skal betale Landmandsbankens Underskud, men der findes i § 3 en ganske klar Bestemmelse om, at Aktierne i Virkeligheden bør sælges, naar de kommer i Pari eller derover, og det er om denne Bestemmelse, jeg for mit Vedkommende har sagt til Regeringen, at jeg synes, den skulde opfylde den, og det kan ikke være nogen Overraskelse for den højtærede Regering, at vi har sagt dette. Derfor har Spørgsmaalet om særlige Indtægter til dette Formaal — og Venstreregeringen havde, hvis den havde villet det den Gang, kunnet skaffe de særlige Indtægter f. Eks. ved indirekte Skatter ifølge Lovens Ordlyd — aldeles ikke noget at gøre med Spørgsmaalet angaaende § 3, idet det er fuldkommen klart, at den indeholder en Forpligtelse for den nuværende Regering.

Til den højtærede Minister maa jeg sige, at jeg synes i Sandhed, at han tager paa Spørgsmaalet om Samfundsinteresserne i denne Sag paa en overmaade let Maade. Samfundsinteresserne i denne Sag er sandelig ikke Spørgsmaalet om Bankens Overskud. De Par Millioner — lad mig udtrykke det paa den Maade — gør saamænd ikke saa forfærdelig meget, men Samfundsinteresserne kan for Erhvervene, ja, for det enkelte Erhverv, være meget større end Betydningen af de Millioner. Banken kan give i Overskud. Det er dette Spørgsmaal og Sikringen af de Samfundsinteresser, der er det afgørende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Jeg beklager meget, at jeg har været forhindret i at være til Stede under